

Jaarverslag 2022 / Stichting Sinti, Roma en Reizigers

Eind januari 2022 heeft de gemeente Den Haag een inhoudelijke reactie gegeven op het schrijven van Houthoff advocaten uit september 2021. De gemeente zegt geen mogelijkheid te zien om de 110 vervallen standplaatsen opnieuw te realiseren. Tegelijkertijd wil men de vraag naar standplaatsen wel beter laten aansluiten op het aanbod. Met een wachtlijst van 242 personen zal de wachttijd voor een standplaats bij ongewijzigd beleid niet het zelfde zijn als de duur voor de toewijzing van een sociale huurwoning. Daarmee voldoet de gemeente Den Haag niet aan het gelijkheidsbeginsel. Woonwagenbewoners krijgen onvoldoende de mogelijkheid om volgens hun cultuur samen te leven in een woonwagen op een daarvoor speciaal ontwikkelde locatie.

Begin februari heeft een Zoom-overleg plaatsgevonden met de Voorzitter van de VSRWN en twee familieleden. De keuze voor de naam van de Stichting bleek een struikelblok voor samenwerking. Men was niet geïnteresseerd in een samenwerking als de Stichting daar als basis voor zou dienen. Het aanbod hen te benoemen tot respectievelijk directeur, voorzitter en bestuurslid kon hen niet van mening doen veranderen. Op verzoek van het PiIP heeft het Bestuur daarom besloten de naam van de Stichting te wijzigen in Stichting Sinti, Roma en Reizigers. Het PiIP heeft de kosten hiervan vergoed. Op 17 mei dit jaar is de naam officieel gewijzigd.

Op advies van het PiIP en Houthoff advocaten is besloten een civiele bodemprocedure te beginnen tegen de gemeente Den Haag. In deze procedure zal worden gevraagd om een verklaring voor recht. De onrechtmatigheid van het gevoerde beleid zal moeten worden vastgesteld. De Stichting wil de 110 vervallen standplaatsen terug eisen op straffe van dwangsommen. Tevens verzoekt de Stichting om een aparte regeling voor mensen die gedwongen hun standplaats hebben moeten opgeven en terug willen in de wagen. Op 8 november is de gemeente officieel gedagvaard.

In oktober heeft het NOS Journaal in samenwerking met omroep Brabant aandacht besteed aan een grootschalige politieactie. Het betrof tientallen invallen waarvan drie op kampen in Eindhoven. Zoals te doen gebruikelijk werden de invallen in Eindhoven als decor gebruikt bij het commentaar over deze omvangrijke operatie. Daarmee was de berichtgeving stigmatiserend, eenzijdig en suggestief.

Volgens het Europees Hof vallen woonwagenbewoners onder het begrip ras zoals bedoelt in de Algemene Wet Gelijke Behandeling. Zij manifesteren zich van generatie op generatie als zodanig en beschouwen zich als een bevolkingsgroep met een van andere bevolkingsgroepen te onderscheiden cultuur. Het noemen van de term woonwagenkamp en/of woonwagenbewoner in berichtgeving duidt derhalve op etniciteit. Volgens de journalistieke code dient verwijzing naar afkomst voorkomen te worden, tenzij dit in het belang is van een beter begrip van de feiten en omstandigheden. De media heeft haar mond vol van diversiteit en inclusie, echter dat vergeet men maar al te gemakkelijk als het om woonwagenbewoners gaat. De stigmatisering door de systeemmedia kan alleen worden gestopt als men zich realiseert dat woonwagenbewoners slechts een beperkt aandeel kunnen hebben in de totale criminaliteit. Zij vormen een kleine minderheid onder de 17,5 miljoen inwoners van Nederland. Politie en Openbaar Ministerie maken misbruik van het negatieve imago om zich te kunnen profileren als succesvolle bestrijders van criminaliteit.

Klachten bij de Raad voor de Journalistiek hebben in het verleden weinig opgeleverd. Wél kunnen de uitspraken worden gebruikt om juristen te overtuigen dat de gang naar de rechtbank noodzakelijk is om de rechten van woonwagenbewoners veilig te stellen. Daarom zal de Stichting procedures blijven voeren nu en in de toekomst.

Aldus opgemaakt 18 juni 2023.